

Eini Vuorla

2020

runopalkinto

Rutsu

Korpirastas-juhla
su 6.9.2020 klo 13:00 Keuruun yläasteen
juhlasali, os. Jussi Rainiontie

Tervehdyssanat

Kaupunginhallituksen pj. Markku Puro

Pikku Einari -kirjoituskilpailun palkinnon jakaminen

Einari Vuorelan seura

Musiikki- ja runoesitys

*Keuruulaisten runoilijoiden teksteihin pohjautuva
runo- ja musiikkiesitys*

Runon ruusun jakaminen

Einari Vuorelan seura

Palkintolautakunnan puheenvuoro

Pj. Johanna Venho ja Jukka Koskelainen

Palkinnon jakaminen

*Kh:n pj. Markku Puro, raadin ed. Johanna Venho
ja Jukka Koskelainen*

Palkinnon saajan haastattelu

Raadin pj. Johanna Venho

Runoesitys palkitun teoksen teksteihin pohjautuen

Seppo Liimatainen

Juhlakahvit

*Lehdistötilaisuus ja palkittavan haastattelu
yläasteen ruokalassa klo 12.00–12.30.*

Vapaa pääsy

EINARI VUORELA -runopalkinto

Keuruun Kaupungin vuonna 1997 perustama Einari Vuorela -runopalkinto annetaan kirjailijalle ansiokkaasta suomenkielisestä runoteoksesta. 8.500 euron tunnustus on huomionsoitus maamme runoilijoille, runolle ja kielelle. Einari Vuorela -rahasto mahdollistaa palkinnon jakamisen tulevinakin vuosina. Runopalkinnon kunniapuheenjohtajana toimii professori Anto Leikola.

Palkintolautakunta

Kirjailija Johanna Venho, lautakunnan pj.

Kirjailija, kriitikko Jukka Koskelainen

Kirjailija, toimittaja Teppo Kulmala

Palkintoa tavoitteli tänä vuonna 98 teosta, joista palkintolautakunta on nimennyt viisi voittajaehdokasta. Ehdokkaiden nimet julkistettiin Halosenniemessä 11.6.2020.

Runopalkinnon saajat 1997–2017

- 1997 Ilpo Tiihonen, *Muusa* (WSOY 1994)
- 2000 Jukka Koskelainen, *Erään taistelun kuvaus* (Tammi 1997)
- 2005 Jouni Inkala, *Kirjoittamaton* (WSOY 2002)
- 2008 Johanna Venho, *Yhtä juhlaa* (WSOY 2006)
- 2011 Saira Susiluoto, *Carmen* (Otava 2010)
- 2014 Pauliina Haasjoki, *Hiukset* (Otava 2013)
- 2017 Olli Heikkinen, *Teoria kaikkein pienimmistä* (Tammi 2015)

EHDOLLE ON ASETETTU SEURAAVAT KIRJAILIJAT JA TEOKSET:

Kristian Blomberg

KAIKESSA HILJAISUUDESSA (POESIA 2019)

Kristian Blombergin tarkkakatseiset runot, mietelmät ja typografiset merkinnät ovat ajattelun ja vaistoavan huomioimisen vuorokäyntiä. Pohtimaan houkuttavaa kirjaa on hauska ja vaivaton lukea.

Muistin ja kielen, aistimusten ja havaintojen herkkävireiseen soinnutteeseen liittyy aforistista ja loogista, filosofialle ja matematiikalle rinnasteista kyselyä ja päättelyä.

Yksinäinen runoilija tarkkailee läheltä äärettömyyksiin. Kumppanin kanssa kaksin ollessa huomioihin kehkeytyy lisäväri ja ääri, rakkauden läheisyys.

Typografinen ”kokeellisuus” luo lisälehtiä kirjasta välittyviin tuttuihin, mutta uudesti nähtyihin ilmiöihin. Nämä ovat myös romanttisia ja ihmetteleviä.

Lukija kulkee kirjan mukana sen luontevana osatekijänä. Teksti jopa tähdentää luomisen anonymiteettiä. Ilmenee ”jotain olennaista – riippumatta kenen alulle panemaa se on”.

Juha Kulmala

RÄNTTÄTÄNTTÄ (SAVUKEIDAS 2017)

Juha Kulmalan runoissa riittää vauhtia ja käännteitä. Maailma tuntuu luhistuvan, mutta äkkiä kaikki syntyykin toisen näköisenä uudestaan. ”vaikka laiturin päättyy kesken kuvitelmat / jatkavat kulkua merelle”, Kulmala kirjoittaa.

Suuret tapahtumat vyöryvät yli ja tunkevat sisään. Niitä ei pääse pakoon. Runon puhe kuitenkin jatkuu, pursuaa elinvoimaa ja värikkäitä kuvia. Vaikka Ränttätänttä piirtää eteen räikeitä näkymiä, roskaläjiä ja irvokasta kaupante-koa, se kehottaa liikkeeseen: ”älä nukahda. maisema on jatkuvassa tulussa.”

Kulmalan runoissa uhkana toimivat juntit, keskusteluohjelman raakalaiset ja laskelmoiva kulttuuri. Keskiössä on kuitenkin näiden vastapaino: tunteva, reagoiva ihminen, joka kahmii itseensä tunteiden koko skaalan, sekoittaa ja kirkastaa sen.

Kaija Rantakari

KOKO MEREN LAAJUUS (POESIA 2018)

Kaija Rantakarin fragmentaarisena liikkuva kokoelma muistuttaa rytmiltään aaltoja, yhä uudelleen rantaan lyöviä. Lähentyviä ja taas etääntyviä kuin ihminen, joka koskettaa toista. Kosketus on kokoelman läpäisevä aihepiiri, ja fyysisen kohtaamisen kuvaaminen on harvinaislaatuista ja herkkää.

“Riisut minua sittenkin kun kaikki vaatteet on jo riisuttu”, Rantakari kirjoittaa ja tavoittaa runoissaan täyttymättömän kaipauksen ja sanattomien viestien kerroksia. Hiljaisuus puhuu yhtä paljon kuin sanat. Suu koskettaa toista, yhteinen hengitys on elinehto. Runojen rytmi piirtää kuin rantaviivaa kartalle, joka on kahden ihmisen välinen, katkeileva raja. Silmät aukeavat ja valoon haihtuvat saaret syntyvät, kun “näytät minulle kaiken/ hyvin läheltä”.

Jouni Teittinen

SYDÄNTASKU (POESIA 2019)

Jouni Teittisen esikoiskokoelman runotasku avautuu täynnä haikeuden, menettämisen ja toisaalta lämpimän lohdun tuntoja. Lapsuus on takana, sen lumo ja suoja. Miten saada kiinni totuudesta, joka makaa veden pohjassa kuin rujo, kiveksi tekeytynyt kala? Jonakin hetkenä meri tuo sen lähelle rantaa – se häivähtää veden ja valon välkkeessä.

Tällaisia ajan välähdyksiä Teittisen runous tarjoaa. Se liittyy modernismin perinteeseen uhkaavia nykyhetken näkyjä: elävä ei voi pysyä piilossa, vaan on vaarassa jäädä liikkuvan junan alle kuin lauma poroja, joka kahlaa lumihangesta aukealle raiteelle. Toistoa käytetään taitavasti. Lopulta ravistaudutaan irti ja juostaan pitkin rantaa ohi lasten hiekkalinnojen, karataan horisonttiin kuin “lapsuuden kotieläin, joka ei tule kotiin”.

Miia Toivio

SUKUPUUTOT (TEOS 2019)

Miia Toivion monisävyisesti hiotun, lyyrisesti ja kerronnallisesti taitavan kirjan minä uskottelee voivansa hyvin. Vakuuttelevuudessa on kuitenkin hauraan epäilyn ja vaivoin peitellyn surumielen tuntua. Toivio kuvaa pinnallisen elämänmuotonsa osittain tiedostavaa ja tiedostamistaan torjuvaa henkilöä.

Kun pyrkimys aineelliseen menestymiseen koettaa häivyttää pelkoja, se päinvastoin johtaakin tuntemaan irrallisuutta. Paradoksit ja jännitteet loihtivat Toivion kirjaan sekä tarinaa että arvoitusta.

Runot liukuvat ironiasta kohti henkilöä koskettavaa uusiutumista. Hän etenee sisäistämään osaansa ihmisenä ja omaa kohtaansa eri aikojen sukupuussa, ihmisyyden jatkumossa ja nykyhetken kohtaamisissa.

Proosa- ja säerunojen toimivasti vuorotellussa lähestytään syvempiä elämänsisältöjä. Kuvatusta tyypistä hahmottuu persoonallisuus.

Toivion moni-ilmeisissä runoissa se tapahtuu kuin Andrei Tarkovskin unta kirkastavassa filmissä tai lapsuuden konkreettisesti sadussa.

KORPIRASTASVIIKON OHEISOHJELMAA

La 29.8.2020 klo 14

Kulttuuritalo Kimarassa

Solmut aukeavat - runo- ja musiikkiesitys.

**To 3.9. klo 9-17 Uudistuneen kirja-
kaupan avajaiset KirjaKeuruussa**

KirjaKeuruu panostaa yhdessä Kustannus Oy Otavan kanssa Otavan kustantamien kirjojen saatavuuteen paikkakunnalla.

Pe 4.9.2020 klo 14

Kulttuuritalo Kimarassa

Einari elävissä kuvissa.

La 5.9. klo 13 Kulttuuritalo Kimarassa

Kirjailijavieraana Johanna Venho joka kertoo teoksestaan Ensimmäinen nainen. Miten Sylvi Kekkosesta tuli romaanihenkilö. Tilaisuuden jälkeen teos myynnissä tarjoushintaan.

La 5.9.2020 klo 15–17 Pekanniemi,

Olavi Paavolaisen huvila

Puutarhakahvit.

Eila Luopakka kertoo Huvilan historialta ja Olavi Paavolaisen Keuruun ajasta. Ennakoilmoittautumiset.

Su 6.9.2020 klo 16 Pekanniemi,

Olavi Paavolaisen huvila

Opastettu tutustuminen Pekanniemeen.

Tarkista tapahtumatiedot
www.menoinfo.fi/Keuruu

Koronatilanne voi aiheuttaa muutoksia ohjelmaan.

KORPIRASTAAN LAULAJA

Keuruun valtakunnallinen runopalkinto heiluttaa uuden suomalaisen runon lippua, mutta sen juuret ovat vahvasti eilisessä; mikään ei juuritta kasva.

Palkinnon nimikko, runoilija Einari Vuorela, syntyi Keuruun Jukojärven kylässä 7. elokuuta 1889. Syntymäkylän kuva löytyy lähes jokaisesta Vuorelan runosta.

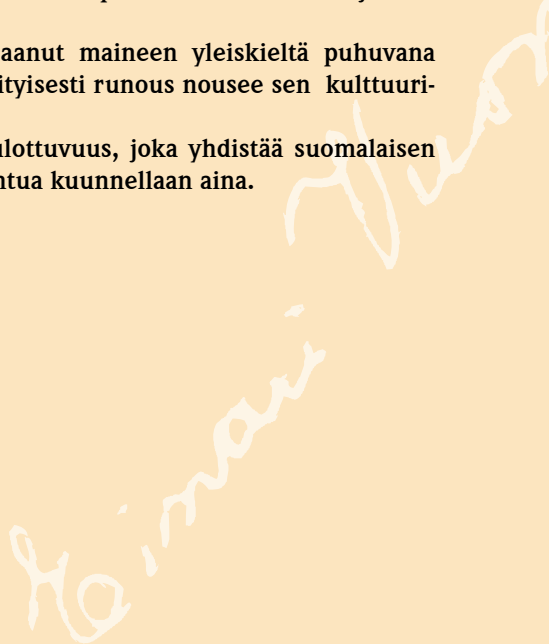
Ensimmäinen kokoelma, Huilunsoittaja, ilmestyi 1919. Sen jälkeen kansakoulunopettaja Einari Vuorelasta tuli tunnustettu runoilija Vuorela, mutta säkeiden lähde ei muuttunut, se oli edelleen Keuruun maisema.

Opettajan virkoja löytyi muun muassa Soinista, Töysästä ja Virroilta, lopulta myös kotikylästä Jukojärveltä. Taiteilijapari Laura Soinne-Vuorela ja Einari Vuorela hankki runoilijan rakkaan kotipaikan omistukseensa ja vietti siellä kesät.

Keuruu on heimojen sulattona saanut maineen yleiskieltä puhuvana paikkakuntana, joten kirjallisuus, erityisesti runous nousee sen kulttuurielämän vahvuudeksi luontevasti.

Einari Vuorela -runopalkinto on ulottuvuus, joka yhdistää suomalaisen runouden eilisen ja nykyisyyden. Lintua kuunnellaan aina.

Einari Vuorelan seura

**Einari Vuorela -runopalkinto
2020**

YHTEYSTIEDOT

Palkintolautakunnan sihteeri

Virva Asp

puh. 040 716 0681

virva.asp@keuruu.fi

WWW.KEURUU.FI

Einari Vuorelan seura

pj. Maire Riikonen

puh. 0400 937 195

Keuruun kaupunki/runopalkinto

Multiantie 5, 42700 KEURUU

www.keuruu.fi

